

controlled (even by self-proclaimed authorities) area of ethnopolitical instability where continue military action.

According to another approach of national researcher V. Evtukh, structure of interethnic conflict should be subdivided into ethnic distancing, ethnic hostility, ethnic tension, ethnic confrontation and ethnic antagonism. They are also present in ethnopolitical conflict in southern and eastern Ukraine in 2013-2014. Ethnopolitical destabilization in the region has reached an unprecedented level for Ukrainian ethnopolitical stability in particular and the entire region as a whole, indicating destructive nature of ethnopolitical conflict that known as hybrid war.

Only balanced, flexible state ethnonational policy is able to prevent the occurrence of ethnic conflicts. The state ethnonational policy of Ukraine during the years of independence was characterized by slow process of problems solving, but considered effective because of the absence of conflicts on ethnic grounds. Destabilizing potential of modern conflict leads to a radical revision of the principles of ethnonational policy.

Key words: ethnopolitical stability, ethnic conflict, ethnonational policy, separatism, destabilization.

УДК 323.11

І. Ю. ВІЛЬЧИНСЬКА

МІГРАЦІЙНІ ІНІЦІАТИВИ ПОЛЬЩІ: ОСТАННІ ТЕНДЕНЦІЇ

Розглядаються основні тенденції, напрями і аспекти законодавчих ініціатив керівництва Польщі та реакції з боку громадськості країни щодо вирішення міграційних проблем європейської спільноти у 2015-16 рр., зокрема щодо: захисту кордонів, розподілу квот, системи внутрішньої безпеки ЄС і под. Особлива увага приділяється можливості прийому біженців з України, а також ставленню до переселенців з мусульманських країн Близького Сходу та Африки.

Ключові слова: міграція, Польща, Україна, біженці, квоти, мусульмани, безпека.

Вильчинская И. Ю. Миграционные инициативы Польши: последние тенденции

Рассматриваются основные тенденции, направления и аспекты законодательных инициатив руководства Польши, а также реакции со стороны общественности страны в отношении решения миграционных проблем европейского сообщества в 2015-16 гг., в частности относительно: защиты границ, распределения квот, системы внутренней безопасности ЕС и т. д.

© ВІЛЬЧИНСЬКА Ірина Юрійвна – доктор політичних наук, професор, професор Київського університету культури

Особое внимание уделяется возможности приема беженцев из Украины, а также отношению к переселенцам из мусульманских стран Ближнего Востока и Африки.

Ключевые слова: миграция, Польша, Украина, беженцы, квоты, мусульмане, безопасность.

Vilchinska Iryna. The migration initiatives of Poland: current / recent tendencies

In the article, the main tendencies, trends and aspects of the legislative initiatives of Poland are reviewed. The reactions of Poles, dealt with the solution of the migration issue of the EU in 2015-2016 (defence of the borders, the system of the internal security, migrant quotas) are analysed. The author pays great attention to the issue of the migrants from Ukraine and the Polish attitude to the migrant and refugees from the Middle East and Africa.

Key words: migration, Poland, Ukraine, refugees, quotas, Muslims, security.

У попередній статті «Правові і політичні ініціативи країн Вишеградської четвірки у світлі міграційної кризи в Європейському Союзі» (Держава і право. – 2016. - № 73) ми вже побічно зверталися до аналізу міграційних ініціатив польського керівництва, наголошуючи, що країна є найбільш впливовим найближчим сусідом України, який (як член ЄС,) суттєво відчуває на собі міграційні проблеми, з якими зіштовхнулися майже всі країни європейського співтовариства та й не тільки. Тому реакція і законодавчі ініціативи керівництва Польщі щодо вирішення міграційної кризи в Європі уявляються нам найбільш цікавими у плані теоретичного аналізу та почасти практичного досвіду у плані можливих перспектив для України (про що йтиметься далі), що й визначає мету і актуальність дослідження. Також варто нагадати, що європейські чиновники не виключають можливості розселення мігрантів у третіх країнах, які сусідують з ЄС, тим більше, що такі перспективи перед нашої країною вже відкривалися за часів президентства В. Януковича. Щоправда в сьогоденних умовах про це навряд чи йтиметься...

Прикметно, що незадовго до активізації міграційних проблем та відповідних урядових реакцій у 2015 р. керівництво Польщі дещо навіть спростило і пом'якшило міграційне законодавство. Так, Сейм у листопаді 2013 р. прийняв новий Закон «Про іноземців», який на початку 2014 р. підписав тодішній Президент Польщі Б. Комаровський. Вже 1 травня 2014 р. закон вступив у силу. Цим нор-

мативним актом спрощувалася процедура отримання тимчасової і постійної посвідки на проживання для громадян інших країн, скорочувався кінцевий термін подання документів із 45 до 1 дня до закінчення строку дії візи, посвідки на проживання тощо. Максимальний термін тимчасової посвідки на проживання збільшувався з 2 до 3 років. Для іноземців, які навчаються у польських вузах, дозвіл на тимчасове проживання збільшувався до 15 місяців, а для тих, хто продовжує навчання – до трьох років замість одного.

Також Польща спростила процедуру легалізації жертв торгівлі людьми, тимчасового проживання іноземців, перебування яких погоджується з дотриманням права на сімейне життя та прав дитини (відповідно до Конвенції про захист прав людини і основних свобод та Конвенції про права дитини)¹.

Утім, вже з початком міграційної кризи в Європі, особливо спровокованої активізацією військових дій у Сирії, наприкінці серпня 2015 р. Президент Польщі А. Дуда заявив, що його країна не готова приймати нових мігрантів з Близького Сходу і Північної Африки. Першою причиною такої неготовності очільник держави визнав військовий конфлікт в Україні, у результаті якого країна повинна насамперед бути готовою надати допомогу біженцям з України: «... у нас є особлива проблема через конфлікт в Україні ... тисячі біженців продовжуватимуть залишати цю країну здебільшого в напрямку Угорщини і Польщі». На його думку, кілька сотень тисяч українців вже хочуть мігрувати до найближчого сусіда Польщі. При цьому й іншим державам ЄС необхідно враховувати можливість ескалації конфлікту в Україні і бути готовими допомагати українцям. Другою причиною неготовності А. Дуда фактично визнав нездатність країн «боротися з корінням» міграційної кризи в ЄС, «з організованими бандами контрабандистів», які наживають багатомільярдні бариші на стражданнях біженців². Проти квот розподілу біженців виступили і представники найвпливовішої польської партії «Право і Справедливість».

Тут варто нагадати, що на екстреному саміті ЄС 23 квітня 2015 р. було запропоновано низку ініціатив під лозунгом голови Єврокомісії Ж.-К. Юнкера "Відчинімо їм двері, доки вони не залізли через вікно!"³. 13 травня було оприлюднено документ "Європейський порядок денний щодо міграції", відповідно до якого ЄС має намір у

найближчі два роки розселити у країнах - членах ЄС (відповідно до квот) мігрантів із таборів біженців за межами ЄС, витративши на їхню адаптацію 50 млн євро. Фактично, у 2016-2017 рр. в країни ЄС повинні переїхати 160 тис. біженців і мігрантів, які перебувають у таборах в Італії і Греції. А Польща протягом цих двох років повинна прийняти близько 7 тис. осіб. Про інші заходи фактично не йшлося.

При цьому за офіційними даними за 7 місяців 2015 р. в Європу прибуло більше 300 тис. біженців, а Єврокомісія у 2015 р. на вирішення міграційних проблем уже виділила 2,4 млрд євро.

Однак не всі країни влаштовували такі ініціативи керівництва ЄС. Утім, нас цікавить тільки роль Польщі у цьому процесі. Так, згодом керівництво ЄС пішло на поступки і прийняло умови, які висунула польська сторона, про що 22 вересня заявив держсекретар МВС країни П. Стаханьчик і підкреслив, що в новому документі міститься згадка про обов'язкове зміцненні зовнішніх кордонів Євросоюзу. Угода передбачає також створення спеціального механізму, завдяки якому можна буде «відокремлювати» біженців із країн Близького Сходу і Африки від нелегальних економічних мігрантів. Також передбачається можливість відмови країни від участі в угоді в разі масового напливу українців до Польщі. При цьому Польща може прийняти менше, ніж 5082 людини, як передбачає один з варіантів попереднього плану. На думку держсекретаря, до Польщі прийдуть від 4600 до 4800 чоловік. А заступник міністра закордонних справ Польщі Р.Тшасковській додав, що Польща зможе відмовити людям, які могли б бути загрозою безпеці держави, а той, «хто захоче жити в Польщі, повинен зобов'язатися дотримуватися польського законодавства»⁴.

Третього листопада під час візиту в Бухарест Президент Польщі А. Дуда висловив спільну з Президентом Румунії Й. Клаусом позицію щодо плану розподілу біженців, підкресливши, що варто вжити превентивних заходів для зниження міграційного потоку, тобто намагатися відновити мир, насамперед у Сирії, і надавати гуманітарну допомогу біженцям у таборах⁵.

Забігаючи наперед зазначимо, що на виконання цієї програми вже у січні 2016 р. Польща заявила про можливість розміщення біженців у спеціальних центрах далеко від міст, а у травні 2016 р. за-

пустила програму допомоги сирійським біженцям у Лівані і приєдналася до місії НАТО із стримування мігрантів у Егейському морі.

У середині листопада 2015 р. у країні розгорілася внутрішня суперечка між політиками щодо необхідності прийому біженців. 19 листопада голова МЗС Польщі В. Вашиковській повідомив, що країна не зможе прийняти біженців через відсутність процедури їх ідентифікації. 23 листопада 2015 р. міністр внутрішніх справ М. Блашак заявив, що рішення уряду про прийняття у Польщі 7 тис. біженців є помилкою, оскільки основне завдання держави – безпека поляків, тому Польща виконає основне рішення голів МВД сусідніх країн, прийняте на їхньому саміті 20 листопада, тобто посилить захист і контроль на зовнішніх кордонах ЄС навіть у питанні громадян Європейського Союзу⁶.

Такі дещо категоричні ініціативи керівництва не в останню чергу були інспіровані й діями громадськості. На початку 2016 р. у Польщі відбулася низка масових протестів проти напливу біженців. Зупинимося на реакції громадян більш докладно, позаяк саме вона фактично і спрямувала дії польського керівництва у відповідне русло.

Так, 24 січня у містах Білосток та Гура-Кальварія пройшли виступи, організовані польськими рухами «Національно-радикальний табір», «Національний рух» і Асоціація сімей «Польська пам'ять і національна ідентифікація». Вони виступали проти прийому Польщею ісламських мігрантів з країн Близького Сходу і Північної Африки із заявами: «...влада багатьох невеликих міст категорично проти прийому в Польщі ісламських мігрантів. Ми хочемо мігрантів, але тільки з країн колишнього СРСР, адже вони культурно до нас ближче. Ми кажемо "ні" ісламським мігрантам». При цьому польський уряд заявив про намір спростити процес репатріації у Польщу осіб польського походження і нащадків репресованих поляків із країн колишнього СРСР⁷.

До акцій протесту в невеличких містах приєдналася і Варшава, в якій 6 лютого 2016 р. під гаслом «Проти ісламізації Європи» пройшов протест проти прийому мігрантів з країн Близького Сходу, організований націонал-патріотичним «Національним рухом» і організацією «Загальнопольська молодь».

Лідер «Національного руху» і депутат Сейму з політичного об'єднання «Кукізі'15» Р. Вінницький пояснив, що прибулі з країн

Близького Сходу не можуть асимілюватися в Європі і є загрозою для неї. «Ми просто хочемо ... щоб у нас не було ісламських районів, не відбувалися грабежі, згвалтування і навіть вбивства, як це відбувається зараз в Західній Європі. Ми просто хочемо стримати потік людей з іншого культурного середовища».

Друга за величиною політична група в польському парламенті «Кукіз'15» розпочала збір підписів на підтримку референдуму, на якому поляки могли б відповісти на питання про прийом Польщею мігрантів. На той момент їм вдалося зібрати майже 100 тис. підписів. Протести проти прийому мігрантів з країн Близького Сходу пройшли 6 лютого також в декількох інших містах Польщі.

У протесті в Варшаві взяла участь керівник антиісламського руху PEGIDA Т. Фестерлінг⁸.

Крім того, представниці політичної групи «Кукіз'15» і партії KORWiN також направили лист Прем'єр-міністрові Польщі Б. Шидло з проханням не приймати ісламських мігрантів. Свою категоричну позицію вони висловили на прес-конференції в Сеймі «Жінки проти шаріату». Ось основні тези листа: «закликаємо ввести конституційну заборону на пропаганду тоталітарних методів і практик шаріату, сприйняття його не тільки як релігії, а й як політичної системи; зміцнити контроль на польських кордонах, щоб виключити ризик напливу нелегальних мігрантів; захистити європейську культуру на міжнародній арені, християнські традиції Польщі; не піддаватися впливу ісламської культури, забувши про спадщину наших предків. Ми нагадуємо про права жінок, яких принижують, утримують у рабстві, які гинуть від насилля і побоїв»⁹.

Тут варто нагадати, що згідно з результатами соціопитування, проведеного польським Центром дослідження громадської думки і оприлюдненого 5 жовтня 2016 р., думки поляків щодо прийому біженців розділилися порівно: по 47% опитаних висловилися на підтримку і проти прийому Польщею біженців з країн Близького Сходу і Африки. При цьому кількість поляків, які позитивно сприймають прийом біженців, за останній час зросла на 11%. Негативне відношення до прийому біженців частіше демонструють молоді люди.

Соціологи відзначають, що з рішенням ЄС про те, що Польща прийме визначену кількість біженців, згодні лише 20% опитаних. 59% вважають, що ця кількість занадто велика, 10% - що Польща

взагалі не повинна перейматися проблемами біженців. 39% опитаних вважають, що більшість тих, хто мігрує з країн Близького Сходу і Африки, не є біженцями, а лише економічними мігрантами, які їдуть в Європу не рятуватися від війни, а у пошуку більш високих заробітків. Тому і громадяни, і польський уряд категорично проти прийому так зв. економічних мігрантів.

За перспективу можливого прийому біженців з України висловилося позитивно 61% опитаних, а проти - 28%¹⁰.

Тут варто нагадати, що за дослідженнями чеських соціологів на початку 2016 р. громадяни країн Вишеградської четвірки майже суголосні у питанні щодо можливого прийому біженців. Так, більше половини чехів, словаків і поляків виступають проти, а от угорці більш толерантні у цьому питанні.

Далі події у Польщі розвивалися дуже стрімко і неоднозначно. У лютому країна укріпила контроль на кордоні з Німеччиною і збільшила кількість спільних патрулів з метою запобігання випадкам нелегального перетину кордону. Також керівництво заявило про можливість введення тимчасового прикордонного контролю. На думку міністра МВС М. Блащака, низка країн і Польща змушені будуть накласти вето на розподіл квот по біженцям. Він знову підкреслив, що «варто допомагати там, де це необхідно - в таборах для біженців у Туреччині і в Лівані»¹¹.

При цьому у березні 2016 р. до Польщі планувалося прибуття перших 100 осіб з Сирії, Іраку, Еритреї та Ємену, які перебували у таборах біженців у Греції та Італії. Покинути Грецію висловилися переважно сім'ї з дітьми, а Італію - самотні чоловіки з Еритреї. За переїзд біженців до Польщі відповідала Міжнародна організація у справах міграції (ІОМ) у співпраці з владою Греції і Італії.

Цікавою є процедура адаптації майбутніх біженців, яку озвучив глава польського Управління у справах іноземців Р. Роголя. Спочатку триватиме перевірка осіб щодо їх безпеки польській державі. Після приземлення літака на території Польщі прикордонна служба прийме заяви про надання особам притулку. Далі вони будуть спрямовані в центр для біженців в Дембаку біля Варшави. Вибір такого місця не випадковий, оскільки центр там відкрито вже давно, а тому місцеві жителі звикли до іноземців. Крім того, там є всі необхідні умови для медичного огляду і надання необхідної допомоги, а також

для вивчення польської мови, занять з адаптації до культури. Діти мають можливість піти до школи. Основне завдання - щоб особи якнайшвидше отримали рішення про надання їм міжнародного притулку і могли покинути центр. Після того, як буде визнано їх статус біженців, мігранти почнуть брати участь в індивідуальних інтеграційних програмах, які передбачають надання соціальної підтримки протягом 1 року. Якщо ж мігрант не отримає статусу біженця, він повинен покинути Польщу протягом 30 днів¹².

Забігаючи наперед, зазначимо, що наприкінці березня заступник міністра внутрішніх справ Я. Зелінський заявив, що ні один з майбутніх біженців не виконав вимог Польщі. А вже 6 травня їх заяви про переселення було анульовано. Серед причин відмови також фігурують небажання з боку переселенців переїздити до Польщі з Італії та непрофесіоналізм грецької сторони.

На початку березня 2016 р. МЗС Польщі заявило про необхідність доступу до даних біженців, а Верховна контрольна палата - про неготовність Польщі виконати зобов'язання перед ЄС. «...ми не будемо наражати на небезпеку життя поляків», - заявив М. Блашак. «Тим більше, що Польща вже прийняла близько 1 млн сусідів з України. І нема сумнівів, що їх торкнулася війна з Росією»¹³.

Водночас міністр МЗС Польщі І. Вашиковській підкреслює, що не потрібно сподіватися на те, що у випадку отримання статусу біженці залишаться у Польщі, в якій 1,5 млн поляків не мають роботи, а ще 2 млн виїхали на заробітки в інші країни ЄС. Тому всі намагання закріпити біженців у певній країні не мають ніякого сенсу¹⁴.

Вже 13 квітня 2016 р. Сейм прийняв поправки до закону про захист біженців. Ними передбачено відведення більше часу на перевірку біженців щодо їх загрози безпеці країни. Поправки передбачають продовження терміну перевірки з 7 до 45 днів із можливістю подальшої пролонгації ще до 14 днів. Також поправки передбачають відмову від існуючої практики, коли за відсутності інформації про іноземця він сприймався як такий, що «не представляє загрози безпеці країни». Крім того, якщо хоча б один орган заявить про можливу загрозу з боку іноземця, йому заборонять в'їзд до Польщі.

Показово, що за такі зміни проголосувало 429 депутатів – ні один не утримався і ні один не висловився проти. Таке рішення ке-

рівництво країни пояснило необхідністю пристосувати польські закони до рішення Ради ЄС про прийом мігрантів.

31 травня 2016 р. ці зміни до закону підписав Президент країни.

22 квітня 2016 р. Польща категорично відмовилася від обох варіантів розміщення біженців, запропонованих Європейською Комісією. Як заявив міністр внутрішніх справ країни М. Блашак: «Позиція Польщі однозначна - ми проти і першої, і другої версії, оскільки вони обидві представляють собою постійний механізм щодо перерозподілу біженців, а саме цей механізм є фактором, що збільшує потік міграції ... ще кілька держав ЄС дотримуються тієї ж позиції, що і Польща»¹⁵.

При цьому Польща знову ж таки не виступає категорично проти прийому біженців як таких. Так, ще на початку квітня 2016 р. урядова партія «Право і Справедливість» ініціювала і підтримала спрощення отримання громадянства власникам карт поляка, яке розуміється як «правовий механізм повернення етнічних поляків на батьківщину, що максимально захистить і полегшить процес їх адаптації».

Карта поляка – документ, який підтверджує польське походження людини і видається громадянам 15 пострадянських країн, які не визнають подвійного громадянства. Відповідно до нововведення, її власники, які перебралися до Польщі, вже через рік (а не через три) зможуть подати заяву на громадянство¹⁶.

На кінець травня та влітку напруга у вирішенні міграційних питань у ЄС дещо спала, а у вересні порадувала громадськість новими документами, у створенні яких не останню роль відіграла послідовна і почасти категорична позиція Польщі. Так, 19 вересня 2016 р. в рамках спеціального саміту на тему міграції та біженців Генеральної Асамблеї ООН в Нью-Йорку була прийнята декларація про заходи щодо захисту біженців і мігрантів, що закликає виробити до 2018 р. глобальний договір з регулювання цієї проблеми. Документ, схвалений представниками 193 держав, також отримав назву Нью-Йоркської декларації.

Держави-підписанти взяли на себе зобов'язання щодо забезпечення всім особам, які прибувають у країни, чуйного, гуманного і под. прийому. Також зусилля урядів спрямовуються на покращення умов у країнах, з яких масово емігрує населення.

Роль Польщі у створенні цього документа прокоментував глава МВС М. Блашак, наголосивши, що саме його країна ініціювала

включення таких пунктів, як: 1) право держав на управління кордонами, зміцнення і контроль за ними замість системи переміщення мігрантів, яка є лише чинником «притягнення» нових хвиль мігрантів; 2) підтримка політики повернення, оскільки основне завдання керівництва країн - це безпека.

У черговий раз представник польської сторони підкреслив, що ісламський тероризм - це найбільша загроза, а найважливішу роль у забезпеченні безпеки відіграють спецслужби країн. Ефективність всіх зазначених пріоритетів, на його думку, можна побачити на прикладі Польщі: «Так, в Європі немає кордонів, але ми повинні говорити про роботу спецслужб. Це органи, які стоять на сторожі безпеки. ... скільки ще мусульман з країн Близького Сходу і Північної Африки може прийняти Німеччина? ... Уряд партії «Право і Справедливість» подбав про ефективні інструменти депортації підозрюваних у тероризмі осіб. На основі антитерористичного закону, який критикують ті, хто несерйозно підходить до питання безпеки, ми змогли депортувати кілька людей, які приїхали саме із Західної Європи і могли загрожувати нашій безпеці»¹⁷.

Отже, прийняття декларації можна вважати найбільшою подією, яка є досить вдалим завершенням неспокойних у міграційному відношенні 2015-16 рр. Не останню роль у її підписанні відіграли країни Східної Європи, а особливо стійкою і послідовною виявилася Польща, майже всі ініціативи якої спрямовані на недопущення в країну мігрантів з ісламських країн – насамперед віддалених у культурно-ментальному відношенні. Водночас керівництво країни, підтримуване громадськістю, з посиленням ентузіазмом вдається до «заохочування» біженців з України. Водночас не потрібно сподіватися на «романтизовані» преференції щодо українців, про що, до речі, свідчать і останні негаразди у питанні Волинських подій. Радше за все країна дійсно згодна йти на певні поступки щодо слов'янських сусідів для закриття питання з використанням квот щодо біженців, аби тільки не допустити напливу мусульман. А активізація питань історичних конфліктів з українцями, можливо, теж вписується у цю схему - як зворотній бік запропонованого «золотого грошика». Однак аналіз можливих мотивів рішення уряду Польщі - перспективна тема наступного дослідження.

1. *Польша* упрощает получение гражданства для владельцев карты поляка. URL: <http://euroua.com/europe/eu/7097-polsha-uproshchaet-poluchenie-grazhdanstva-dlya-vladeltsev-karty-polyaka> 2016. 2. *Польша* пошла вразрез с миграционной политикой ЕС в угоду украинцам. URL: <http://nv.ua/world/geopolitics/polsha-poshla-vrazrez-s-migratsionnoj-politikoj-es-v-ugodu-ukraintsam-65934.html>. 3. *Коваль О.* Європу накриває вал нелегальної міграції. URL: <http://gazeta.dt.ua/international/yevropu-nakryvae-val-nelegalnoyi-migraciyi-.html>. 4. *Госсекретарь* МВД: ЕС выполнил все условия Польши по беженцам. URL: <http://www.radiopolsha.pl/6/136/Artykul/222131>. 5. *Главы* Польши и Румынии против разделения беженцев между странами ЕС. URL: <http://www.radiopolsha.pl/6/137/Artykul/227406>. 6. *Польша* поверне додаткові прикордонні пости на кордонах. URL: <http://ua.112.ua/svit/polshcha-poverne-dodatkovii-prykordonni-posty-na-kordonakh-274027.html>. 7. *В Польше* протестуют против приема исламских мигрантов. URL: <http://www.thenews.pl/1/136/Artykul/237846,%D0%92>. 8. *В Варшаве* протестовали против приема беженцев из стран Ближнего Востока. URL: <http://www.redaktorext.polskieradio.pl/6/136/Artykul/239715,%D0%92>. 9. *Польского* премьера призвали не принимать в Польше исламских мигрантов. URL: <http://www.radiopolsha.pl/6/136/Artykul/236512>. 10. *Соцопрос*: Мнения поляков о приеме беженцев Польшей разделились поровну. URL: <http://www.thenews.pl>. 11. *На возможное* предложение ЕС по квотам беженцев Польша наложит вето. URL: <http://www.redaktorext.polskieradio.pl/6>. 12. *В марте* в Польшу придут первые 100 беженцев. URL: <http://www.radiopolsha.pl/6/136/Artykul/239134>. 13. *Глава* МВД Польши: Релокация мигрантов не решит миграционного кризиса. URL: <http://www.thenews.pl/1/249>. 14. *Все старания* закрепить беженцев за той или иной страной – лишены смысла. URL: <http://www.radiopolsha.pl/6/249/Artykul/245230>. 15. *МВД* Польши: Мы против реформ ЕК в политике по предоставлению убежища. URL: <http://www.radiopolsha.pl/6/136/Artykul/249785>. 16. *Польша* упрощает получение гражданства для владельцев карты поляка. URL: <http://euroua.com/europe/eu/7097-polsha-uproshchaet-poluchenie-grazhdanstva-dlya-vladeltsev-karty-polyaka>. 17. *Блацак*: Это только декларация, поэтому она ни к чему не обязывает. URL: <http://www.radiopolsha.pl/6/249/Artykul/271804>.

***Vilchinska Iryna.* The migration initiatives of Poland: current / recent tendencies**

At the beginning of the migration crisis in Europe in August 2015, A. Duda, the President of Poland, declared that his state was not ready to accept new immigrants from the Middle East and North Africa. The first reason of it was the military conflict in Ukraine. The country should be ready to give the necessary assistance for refugees. In Duda opinion, the second reason was the failure of the fighting against the real roots of the migration crisis in the EU – "organised gangs of smugglers". Not all countries liked the initiatives of the EU leaders, who had taken concessions and accepted the demands of Poland. The new document contains a reference to compulsory strengthening of the EU external borders. The agreement also provides for

the establishment of a special mechanism, which helps to separate refugees from the Middle East and Africa from illegal economic migrants.

During the visit to Bucharest, in November 3, A. Duda, the President of Poland, expressed his position on the plan of distribution of refugees and stressed the necessity of the taking preventive measures to reduce the migration flow. Moreover, he called to try to restore peace, especially in Syria and provide humanitarian assistance to refugees in the camps.

The president's initiatives were inspired by the actions of the civil society. At the beginning of 2016 in Poland the series of mass protests against the influx of refugees took place in such cities as Białystok and Góra Kalwaria. They were organized by Polish movements – "The National-Radical Camp", "The National Movement" and the Association of Families "The Polish memory and national identification". They objected to the acceptance of Islamic migrants by Poland. Moreover, the Polish government announced its intention to simplify the process of repatriation for Poles and the descendants of the repressed Polish people of the former republics of the Soviet Union.

In Warsaw, February 6, 2016 the mass protest was held. Its slogan was "Against the Islamization of Europe."

In the Polish parliament, the political group "Kukiz'15" began gathering signatures for a referendum. It will ask Poles about their opinion, dealt with the admission of migrants by Poland. The representatives of "Kukiz'15" and KORWiN party sent a letter to B. Szydło, the Prime Minister of Poland, asking him not to accept Muslim immigrants. Their radical position was expressed at a press-conference in the Sejm "Women Against Shariah".

According to the recent exit-polls Poles are divided into half-and-half – 47% of respondents have expressed their support for and against accepting the refugees from the Middle East and Africa by Poland. The prospect of accepting the refugees from Ukraine has been positively supported by 61% of respondents.

In 2016, 22 April, Poland flatly refused both refugee accommodation propositions, offered by the European Commission. However, Poland does not object to the admission of refugees. At the beginning of April 2016, the government party "Law and Justice" initiated to simplify the process of getting citizenship for people, who have a card of a Pole.

At the end of May, the tension, concerned the migration issues in the EU became weaker. In September 19, 2016, in New York the Special Summit on Migration and Refugees of the UN General Assembly signed the Declaration on Measures for the Protection of Refugees and Migrants. It calls to create the global agreement on regulation of the problem by 2018. The document was voted by the representatives of 193 countries, and called «New York Declaration».

Poland initiated to add such items as: 1) the right of states on border management, strengthening and monitoring of their systems instead of moving workers, which is only a factor of new migrant waves; 2) supporting of the policy, dealt with returning, because the main task of leadership is security.

Indeed, the most part of the state's initiatives are aimed at preventing the country from Islamic countries migrants. Meanwhile, the country's leadership, supported by the public opinion, with great enthusiasm "encourages" refugees from Ukraine.

Key words: migration, Poland, Ukraine, refugees, quotas, Muslims, security.

УДК 323.1

К. М. ВІТМАН

СЕК'ЮРИТИЗАЦІЯ МІГРАНТСЬКИХ МЕНШИН ЯК ЗАГРОЗА ДЕЗІНТЕГРАЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Досліджуються етнополітичні процеси навколо зростаючої кількості мігрантських меншин в Європейському Союзі, зокрема політико-правові проблеми інтеграції мігрантів, дезінтеграційні тенденції – Brexit. Автор обґрунтовує явище сек'юритизації мігрантських меншин, яке спостерігається в європейських державах, що постраждали від терактів, і доводить, що сек'юритизація мігрантських меншин на даний момент належить до основних загроз дезінтеграції Європейського Союзу.

Ключові слова: сек'юритизація, етнополітична безпека, мігранти, інтеграція, дезінтеграція.

Витман К. Н. Секьюритизация мигрантских меньшинств как угроза дезинтеграции Европейского Союза

Исследуются этнополитические процессы вокруг растущего числа мигрантских меньшинств в Европейском Союзе, в частности политико-правовые проблемы интеграции мигрантов, дезинтеграционные тенденции - Brexit. Автор обосновывает явление секьюритизации мигрантских меньшинств, наблюдающееся в европейских государствах, пострадавших от терактов, и доказывает, что секьюритизация мигрантских меньшинств на данный момент относится к числу основных угроз дезинтеграции Европейского Союза.

Ключевые слова: секьюритизация, этнополитическая безопасность, мигранты, интеграция, дезинтеграция.

Vitman Konstantyn. The Securitization of Migrant Minorities as the Threat to the European Union disintegration

The ethno-political processes around the growing number of migrant minorities in the European Union are studied, in particular the political and legal problems of migrants integration, disintegration tendencies - Brexit. The author